

25.12.2013 **Story SLO**

Stran/Termin: 40

Naslov: Laž danes ni več sramota

Naklada: 9.692,00

Avtor: Ana Marija Mitič

Površina/Trajanje: 1.211,60

Rubrika/Oddaja: STORY BAZAR INTERVJU

Žanr: INTERVJU

Gesla: PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ, PREŠERNOVO GLEDALIŠČE, PRE_ERNOVO



Laž danes ni več sr

V elegantnem ambientu Prešernovega gledališča Kranj smo imeli priložnost pose-
deti z Vinkom Möderndorferjem, nadvse
zanimivim človekom, ki je spisal in režiral
zadnjo uspešnico za mlade Jaz, batman.

Story: O čem govori predstava?

To je zgodba o fantu, ki je povsem običajen, ki gre v običajno šolo, ima običajne sošolce in se na običajen način spopada z nasiljem. Namen je bil pokazati zgodbo in prek te zgodbe ugotoviti, da so stvari narobe.

Story: V kakšnem smislu?

V smislu pereče teme nasilja med najstniki. Ta tematika je zdaj zelo aktualna in nekako se mi je zdelo, da je treba o tem spregovoriti. In gledališče je prostor, kjer se da o teh stvareh zelo slikovito in zelo dobro govoriti. To je bila na-

ša ideja oziroma ideja gledališča. Oni so namreč naročili ta tekst, jaz pa sem ga spisal in seveda imel v mislih tudi ansambel. Igralce že zelo dobro poznam, saj sem veliko delal z njimi, in to je zelo kvaliteten ansambel.

Story: V čem pa je bistvo predstave?

To, da pove stvari, ki jih vsi vemo, o katerih govorimo oziroma - bolj rečeno - šepetamo: med nami je nasilje. Kvaliteta te predstave je v aktualnosti.

Story: Namenjena pa je mladim, kajne?

Da, od osmega leta naprej. Je pa taka, da govori veliko tudi staršem. Če govorimo o otroku,



STARŠI SO ZGLED
Vinko pravi, da je zelo pomembno, kako vzgajamo otroke.

TUDI REŽIJA JE PEDAGOŠKO DELO
"V današnji družbi bi morali biti bolj moralni, iskrenjši."

amota

moramo hkrati govoriti tudi o starših. Starši dejemo otroku zgled, vzgajamo jih po najboljših močeh. Velikokrat je težko biti starš.

Story: Kje pa so največje težave?

Starši vedno mislimo, da delamo prav, ampak tudi starši se učimo biti starši, to lahko povem iz lastnih izkušenj. V tem učenju sem se velikokrat spotikal in naredil kaj tudi narobe. Mislim pa, da se s tem srečujemo vsi, ni človeka, ki bi se rodil kot pameten starš. Seveda delamo napake in te potem otroci pobirajo. Otroci so slika, zrcalna slika nas, staršev. Oziroma zrcalna slika sveta. Tako, kot smo bili mi zrcalna

slika naših staršev, in včasih to sliko prenašamo naprej na svoj naraščaj. Te slike niso vedno dobre. Zelo pomembno je, kako vzgajamo današnje generacije. Tega, da je danes veliko nasilja v osnovnih šolah, smo krivi mi.

Story: Kaj je najbolj narobe?

Naš svet je preveč skomercializiran, denar nam pomeni preveč. Mladi pa vsrkavajo, so kot gobe, opazujejo okolje, zgledi pa vlečejo. To, kakšen je svet, smo sami zakrivali. Predvsem je vse povezano s potrošniško kapitalistično družbo, usmerjeno samo k uspehu. Otroci dobivajo rane na želodcu, ker se tako ženejo, ker tako želijo uspeti, ker med drugim želijo ustreči staršem. Včasih smo preveč ambiciozni, saj želimo otrokom najboljše. Vemo pa, da je svet krut. Treba bi ga bilo spremeniti.

Story: Kako pa bi ga lahko spremenili?

Treba bi ga upočasnili. Ne vem pa, kako se to naredi. (smeh) Sicer bomo imeli na koncu vedno bolj bolan svet, vse naslednje generacije bodo vedno bolj površne, vedno bolj bodo prisegale na denar, uspeh. In to nista dobri vrednoti. Veliko lahko naredi država s svojimi institucijami - vrtci, šolami. Politiki prav tako lahko veliko naredijo, saj so zgled. Nam, državljanom in seveda tudi otrokom. Če politiki kradejo in lažejo, pa niso kaznovani, to vidijo tudi otroci. Laž danes ni več sramota.

Story: Boli pa vseeno.

Ja, seveda, še najbolj bolijo osebne laži. To, da se zlažeš, ker imaš od tega korist, danes ni več negativna moralna vrednota. Ampak je. In to je nasilje. Ne gre samo za fizično nasilje. Naša predstava govori tudi o tem.

Story: Pa se da mladini sploh kaj novega pokazati, saj so z nasiljem obkroženi?

Gledališče je gledališče in je stilizirano. Življenje je zagotovo krutejše. Tudi ni bil namen pokazati nekega krutega nasilja. Želel sem

se dotakniti različ-

nih oblik nasilja, vključno z verbalnim. Nasilje je konec koncev tudi, da na neprimernem mestu uporabljaš neprimerne besede.

Story: Kakšna pa bi bila vaša šola? Šola po Vinku?

Ne vem, mislim, da naša šola ni slaba. Brez dvoma ima dober učni program. Moramo pa biti moralnejši, iskrenjši. Vzgoja je celodnevni proces, v katerem morajo aktivno sodelovati starši. Učitelji pa bi morali biti moralne, etične avtoritete. Otroci se naučijo veliko več, če imajo pred sabo dobrega, odprtega človeka, ki se zares ukvarja z njimi.

Story: Ste imeli vi kakšen dober zgled?

Niti ne. No, morda kakšna dva in pol. (smeh) Če hočeš biti dober učitelj oziroma pedagog, je treba biti nadarjen.

Story: Tudi sami se ukvarjate s pedagoškim delom.

A, seveda! Saj režija je pedagoško delo. Tudi biti starš je pedagoško delo. Kadarkoli hočeš nekoga prepričati o nečem, kar je dobro, je to že pedagogika. Prepričaš na različne načine: lahko s predavanji, največ pa z zgledom. So ljudje, ki so prepričani, da zapor, kazen lahko prevzgojita. Imamo tudi starše, ki so prepričani, da je klofuta zelo dobro pedagoško sredstvo.

Story: Pa ni ...

No, da ne boste mislili, nisem neki blazen vegetarijanec in mirovnik. Konflikt je lahko kreativen, take imamo tudi mi z igralci in tako je tudi prav. To je tako delo, da so konflikti kar neka stalnica. Najpomembnejše pa je, da se razčistijo in pozabijo. Sprava je zelo pomembna zadeva.

◆ Napisala Ana Marija Mitič
◆ Fotografije Goran Antley